

van hun geheele leven, zich aan bezigheden wijden, die voorheen niet wettig voor hen werden geacht.

Ook thans bevestigt zich nog het oude spreekwoord: Een handwerk heeft een gouden bodem; — trouwens dan slechts als het met vlijt, kennis van zake en voorzichtigheid gedreven wordt. De ware, het leven gemakkelijk makende tevredenheid vindt men dikwijls veel meer in de werkplaatsen van rijtige, bekwame en beschaafde industrielen, dan in de niet zelden slechts door uiterlijken schijn verblindende betrekkingen van hooger geplaatsten.

Den vooroordeelsvrijen man zal de nuttige burger, de eenvoudige landman, die zijn beroep vervult en eene met zijne krachten en betrekking overeenkomstige beschaving poogt te erlangen, even zoo achtingswaardig schijnen, als menige welligt dikwijls slechts door geld of andere toevalligheden begunstigde, op eenen hooger, maatschappelijken trap. Hoewel men trouwens nooit verwachten kan, dat de leden aller standen, van zeer verschillende manieren, in één gezelschap vereenigd, zich steeds voldaan zouden gevoelen, zoo is het niet noodig, dat sommigen hooger beschaafden zich in de lagere der maatschappij ophielden, omdat deze zich aangespoord en bevestigd vinden om zich zoodanige beschaving eveneens eigen te maken, ten einde alzoo eene meerdere toenadering der standen plaats grijpen kunne. Hiertoe de hand te bieden, is zekerlijk wel de plicht van elken beschaafden mensch.

De dwaze waan, dat ieder, die maar enig talent toont, zijn geluk slechts in de hoogere standen kan maken, verdwijnt meer en meer. De nijverheid heeft niet minder behoefte aan geest en talent, en biedt middelen genoeg om grootere geestvermogens tot eigen welzijn en dat der medeburgers aan te wenden. De man van nijverheid kan in tijden van nood veel gemakkelijker dan het lid van eenen hooger stand zijn brood buiten 's lands vinden, want hem, meer dan ieder anderen, staat de geheele wereld open; hij kan veel beter eene bijzaak, ook wel eene gansche amele taanvingen en zich voorthelpen, veel lichter met weinig geldmiddelen een huiselijken haard oprigten, familie-geluk genieten, en zijn werkzaam leven bereijgt hem tevens voor verveling en daaruit voortvloeiende misere-wredenheid en levenszathheid.

De adel in Nederland.

De brief van dien origineel, in een uwer vorige nummers, die goed vindt zijnen hond *Jonkheer* te noemen, deed mij eenigermate nadenken over den adel in Nederland. Mij dankt, men zou denzelfden gevoegelijk kunnen verdeelen in vier categoriën: 1o. de oude adel; 2o. de nieuwe adel; 3o. de gebedelde adel, en 4o. de gestolen adel.

Oude adel noem ik dengenen, die vóór het revolutionaire tijdvak bestond; die ooit eene afzonderlijke klasse vormde. Er zijn families, ook in ons land, onder dan menige vorstelijke, en die zich zelve oorspronkelijk graven of barons verklaarden, zoo wel als menig vorst zich tot vorst verhief. Eerst noemde men zich ridder, als eigenaar van een paard en wapens; vervolgens noemde zich die ridder baron of graaf, omdat hij veel grond en onderhoorigen bezat. Later werden zij daartoe door koningen en keizers erkend of benoemd. En tot aan het revolutionaire tijdvak verbleven die families wezenlijk eenen afzonderlijken stand, want zij hadden aanzienlijke staatkundige voorregten en besokten zelden dienvolgens als verheven boven het overige volk.

Nieuwe adel noem ik dengenen, die na het revolutionaire tijdvak werd opgericht, bijna zonder staatkundige voorregten en schier uitsluitend tot betrediging der menschelijke ijdelheid; in ons land door Napoleon en later door onzen tegenwoordigen koning geschapen, gedeeltelijk misschien om middelen te verschaffen, diensten of geld uitmunten, op eene goede oude gewoonte van de adel in Nederland tot den nieuwen adel, wanneer de zoodanige hooger geboren en zich op hunne titels laten voorstaan, konen mij zijne ijdel-scheit en verguld koper in de gedachten.

Gebedelde adel meen ik den zoodanigen te moeten noemen, welken men gaf aan lieden die er lang om verzochten, sollicitierten, kortom verdelden. De gegeven werd aan menschen wier verdiensten niemand kende, wier verdiensten nooit aan het licht kwamen, en die ook niet uitmunten door bijzonder konin. Welligt behooren onder deze categorie een aantal der jonkheeren, die den bewusten kaftonregter zoo wonderlijk in protectie genomen.

Gestolen adel zou ik denzulkten heeten, welken sommige personen zich toeigenden, op grond van den titelblad, grafzark of iets dergelijks. Zekere

heer von MIEBENSTEIN ontdekt, bij voorbeeld, een oud boek, luidens den titel geschreven door eenen *Freiherr von MIEBENSTEIN*. Waarom zou nu onze heer von MIEBENSTEIN niet reglijng van dien *Freiherr* afstammen, en in Oud-Nederland de titulatuur genieten, welke zijn voorvader in Oud-Duitschland genoot? — Of wel, een oud-adellijke familie-naam was vacant geworden door het uitsterven zijner bezitters, en een zeer plebeische adalzuchtige empareerde er zich van, als eene *res nullius*.

Er bestond, bij voorbeeld, eene oud-adellijke familie *KIP TOT VAN KIPPENLOOPE*. Zij sterft uit. Maar nu heeft men den gewezen aannemer van den rijk geworden kramer WILLEM KIP, protégés van den gouverneur, misschien, of Benjamin van het ministerie, — en waarom zouden nu die menschen niet zeggen: »*KIP TOT VAN KIPPENLOOPE* is dood, leve *KIP TOT VAN KIPPENLOOPE*!'' waarom zouden zij dat tot den *KIPPENLOOPE* niet achter hunnen naam voegen? Wie zal dan verzekeren dat er niet eenig bloed der oude *KIPPENLOOPE* in hunne aderen vloeit? Vraagt men hante diploma's, — kunnen die niet in het revolutionaire tijdvak te loor gegang of verbrand zijn? kunnen zij zich niet bij betere voorzichtigheid, gedurende de revolutionaire schrikten, evenwellicht aan hebben gehouden? Mij hemel indien iedereen zijne familie-papieren en diploma's moest!

Wat mij echter in deze geheele zaak verwondert, is, dat zoo veel menschen van bekende, goede, oude, zelfs patricische families, die, tijdens de republiek, zich niets minder dan de oud-adellijke families rekenden, en waarvan sommige, gelijk b. v. de familie *OLDFORD*, eene der oudste van Europa, — hunne adellijken titel niet voeren wilden, — zich thans het jonkheerschap getroosten, en de patricische kroon door hunne voorvaders reeds gedragen, verwisselen voor het jonkheerlijk kroontje, hetgeen even zeer prijkt boven het nieuwe wapen van hen, ofiens grootvader, welligt achter het rijtuig van den hanneling stond.

P. S. Indien er soms iemand von MIEBENSTEIN of tot den *KIPPENLOOPE* moét heeten, verklaar ik dat zelfs mij volstrekt onbekend was, ik heb daarom gekozen, welke ik meen dat niet bestaat.

Gevoegelijk en Stando.

Bevallen: J. L. Hengeveld, geb. Vermegen, D. — J. C. Fischer, geb. Elpek, D. — J. Otterbein, geb. van der Wal, Z. — H. Jorissen, geb. Westerveld, Z. — M. J. Hendriks, geb. van den Berg, D. — E. A. Gajjwans, geb. Pielat van Balderen, D. — W. G. Kroon, geb. Jansen. — M. N. de Jong, geb. Horn, Z. — F. ten Cate, geb. van Zadelhoff, Z.

Overleden: P. van Jolingen, 17 j. — J. Aartsen, 3 j. 3 m. — W. A. van Vlijmen, 14 d. — J. Limpers, 8 m. — B. Magendans, 1 j. 2 m. — G. Willémisen, 17 j. 10 m. 20 d. — Doodgeb. Z. van J. L. Simons en M. Steekakker.

Gehuwd: J. Flemmicks met A. M. E. Ansums, — N. F. Van Antwerpen met E. C. de Lauw.

Bevallen: M. Mulder, geb. Hellegers, Z. — M. Schmidt, geb. VVest, Z. — S. VV. van Burek, geb. Taats, D. — G. In den Bosch, geb. Hamer, D. — A. M. van der Waarden, geb. Koning, D. — P. H. Pijnappel van Votru huizen, geb. van Sorghs, D. — M. Janssen, geb. Evers, Z. — A. O. Manning geb. van der Heide, Z. — S. M. H. van Troijen, geb. van Halst, D. en Z. — H. VVieser, geb. Verhooyen, Z.

Overleden: L. v. Brakel, 15 j. — G. Laarhoven, 5 d. — A. J. de Zelftrik, geb. Verwoert, 86 j. — J. van Schutterhoef, 75 j. — J. D. Mijnhart, geb. Savens, 78 j. — J. Muller, geb. v. d. Hanse, 82 j. — J. C. D. v. d. Bosch, geb. Burgheim, 75 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: D. Keis met E. J. H. Sleijter.

Bevallen: S. Heijster, geb. Timmermans, Z. — E. Lamers, geb. Daams, Z. — W. Schiltmans, D. — M. C. Soutendijk, geb. Iegenbosch, Z.

Overleden: A. Remiens, weduenaar van A. van der Vaan, 59 j. — E. van Hesteren, 5 j. — D. D. S. Blom, 4 m. — W. van Oort, gehuwd met A. Schans, 70 j.

TE TIEL:

Gehuwd: Greene.

Bevallen: S. Heijster, geb. Timmermans, Z. — E. Lamers, geb. Daams, Z. — W. Schiltmans, D. — M. C. Soutendijk, geb. Iegenbosch, Z.

Overleden: A. Remiens, weduenaar van A. van der Vaan, 59 j. — E. van Hesteren, 5 j. — D. D. S. Blom, 4 m. — W. van Oort, gehuwd met A. Schans, 70 j.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 22 Junij 2 El 4 Palm 6 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 2 D.